

Republikanci v zadregi radi platforme

Roosevelt je vjel republikansko konvencijo v past radi platforme. Kar se tiče dosedanjega Rooseveltovega programa, ga republikanci ne bodo napadali. Njih geslo bo: "mi bi napravili boljše!"

Philadelphia. — Danes se prične v tem mestu republikanska narodna konvencija, ki bo nominirala predsedniškega kandidata in sprejela platformo za jesensko kampanjo. Prvič v zgodovini političnih strank se je zgodilo, da so vodilni kandidati za predsednika navzoči na konvenciji. Dozdaj je bila navada, da so čakali doma, medtem ko so se njih prijatelji borili za nominacijo.

Kakor stoji politična situacija danes, stoji v ospredju trije kandidati in sicer senator Taft iz Ohio, prosekutor Dewey iz New Yorka in Wendell Willkie, ki nima nobene organizacije, pa ima največ upanja za nominacijo. Govori se, da bodo najprej poskušali z Taftom in Deweyem in če noben od teh ne bo mogel dobiti večine, bodo poskušali z Willkiew. Možna je tudi, da bodo Taftovi in Deweyevi delegati poskušali prepričati nominacijo Willkieu in se združili na kakim drugim. Michigananska delegacija je že obljubila podporo Willkiew, če ne bodo mogli pridreti z senatorjem Vandenbergom. Na ohijsko delegacijo se tudi pritiska, da gredo k Willkiew, če ne bo imel Taft upanja na zmago.

Govori se, da v Franciji ni zmagala nemška armada, ampak nemško zlato, ki ga je bilo na kupe

London. — Vojaški strokovnjaki trdijo, da je prišla Francija šele zadnje tedne v prave roke, toda tedaj je bilo že prepozno, da bi se bila rešila. Francija ve, da bo Nemčija ravnala z njo kot z podjarmljeno provinco. Francija bo sicer dobila svojo vlado, ki bo na plesala kot bo žvižgala Nemčija. Francoski fašisti bodo vladali nekaj demokratični deželi.

Splošno mnenje je, da je doletela ta žalostna usoda Francijo samo radi tega, ker je hotela mir in nič drugega kot mir v Evropi. Radi miru je dovolila Nemčiji, da je okupirala Porenje, radi miru je svetovala Češki, naj odstopi Sudete, ker ni verjela, da bo šla Nemčija naprej in naprej.

V Franciji so upali, da v Evropi ne bo nikdar več prišlo do vojne. To misel je šepetalo na usesa francoskemu narodu nemško zlato, s katerim so nemški vojniki plačevali francoske visoke uradnike, da so propagirali mir in odsvetovali gradnjo tankov, pa letal, pa topov. Kadar bo Nemčija pripravljena govoriti, se bo zvedelo, kdo vse je bil plačan pri francoski vladi. Pravijo, da je nemško zlato doseglo najvišje uradnike v Dal-ladierjevi vladi.

Rusi so zaprli vse cerkve na Poljskem

New York. — Po sporočilih v poljskih krogih se doznava, da je ruska vlada zaprla v okupirani Poljski vse cerkve in sinagoge. V onih krajih Poljske, ki jih ima zasedene Nemčija, so pa vse cerkve pod stroгим nadzorstvom. To sporočilo je prinesel iz Poljske nek član ameriškega Rdečega križa, ki se je pred kratkim vrnil iz dotičnih krajev.

Čeprav so Rusi zaprli vse cerkve, pa opravljajo katoliški duhovniki verske obrede skrivaj po hišah. Enako tudi židovski rabinci in protestantovski duhovniki. Sovjetska vlada za enkrat še ni poskušala pregnati duhovnikov, ki se skrivajo

Sprva se je nameravalo napraviti platformo, ki bi bila takozvana protivojna platforma in v kateri bi se napadalo Roosevelt, da skuša speljati Zed. države v vojno. Toda, če se pokaže, da bo do oktobra Hitler imel že vso Evropo v rokah in se bo začel ozirati proti angleškim in francoskim posestvom ob ameriškem obrežju, bi bila republikanska protivojna platforma zanič, ker Zed. države gotovo ne bodo pustile Hitlerju priti v neposredno bližino Amerike. Takrat bi stopil pa Roosevelt naprej in zahteval oboroženo silo proti evropskim diktatorjem. Gotovo bi dobil podporo vsega naroda in glasove pri novembrskih volitvah.

Kar se tiče reform, ki jih je napravil Roosevelt, jih republikanci ne bodo napadali. V glavnem bo njih geslo "mi bi napravili boljše." Tudi kar se tiče republikanske doslednosti bodo demokratje lahko mnogo govorili v kampanji. Republikanci so namreč štiri leta napadali Roosevelt, da je bil v rokah John L. Lewisa, predsednika CIO, ki mu je leta 1936 mnogo pomagal do izvolitve, z glasovi in denarjem. Zdaj pa republikanci na vso moč vabijo k sebi prav istega John L. Lewisa.

Senator Glass se je oženil

Washington, D. C. — Ves Washington je strmel, ko se je raznesla vest, da se je oženil 82-letni senator Carter Glass iz Virginije. Glass, ki je bil za ključni tajnik za časa predsednika Wilsona, je poročil 50-letno Mary Scott Meade.

McWilliamsonov piknik

V torko se vrši v Geauga Lake parku piknik uslužbencev v uradu okrajnega inženirja McWilliamsa in njih družin.

med ljudmi.

V nemški Poljski je dovoljena v vsaki katoliški cerkvi samo po ena maša v nedeljo. Samo v mestu Waršavi sta dovoljeni po dve maši. Cerkve smejo biti odprte samo tri ure na dan in vse pridige morajo biti v nemškem jeziku.

Ogromna U. S. mornarica bo ustavila namene diktatorjev

Washington, D. C. — Poslanska zbornica je odobrila v soboto \$4,000,000,000 za večjo mornarico, kar je največja vsota v ta namen, ki se jo je kdaj potrošilo v Zed. državah. Kot pravi strokovnjaki, se bo s tem denarjem zgradila silna pomorska sila, kakršne ne bo imela nobena druga država na svetu. K sedanji mornarici se bo dodalo nič manj kot 200 novih bojnih ladij, poleg drugih pomorskih edinic.

Predsednik mornariškega odbora, demokrat Vinson, je povedal poslanski zbornici, da bo program za večjo mornarico izdelan v sedmih letih in da je potreben radi položaja v Evropi, ki nas sili, da se oborožujemo kakor hitro mogoče.

Vinson je poudarjal, da imata Hitler in Mussolini zdaj v rokah ladjedelnice Francije, Nizozemske, Danske, Belgije in Poljske, ne da bi se pri tem vpoštevajo njih lastnih. Popolna zmaga diktatorjev v Evropi, je rekel Vinson, jim bo dala proste roke za pohod drugje. Njih propaganda v Južni Ameriki se že čuti. Radi tega morajo biti Zed. države pripravljene in s to novo mornarico bodo v stanu braniti pacifično kot atlantsko obrežje.

Zadušnica

V torko ob sedmih se bo brala v cerkvi sv. Vida zadušnica za pokojnim Anthony Levstkom ob priliki 11. obletnice smrti. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

Vlada Zed. držav bo priznala francosko vlado v pregnanstvu

Washington, D. C. — V diplomatskih krogih se govori, da bo vlada Zedinjenih držav takoj priznala francosko vlado, ki bi se ustanovila v inozemstvu in ki bi s pomočjo kolonij ob strani Anglije nadaljevala vojno proti Nemčiji. To se sodi potem, ker so Zedinjene države priznale tudi češko in poljsko vlado, ki sta se ustvarili v Franciji potem, ko je Nemčija zasedla njih države. Zedinjene države bodo najbrže dale tej novi francoski vladi na razpolago ves denar, ki ga ima Francija v Ameriki in ki znaša \$1,250,000,000. Do tega denarja Nemčija ne more, ker ga je predsednik Roosevelt proglasil kot "zmrznjenega."

Francoska mornarica bo malo koristila Angliji

Washington, D. C. — Nemčija zahteva od Francije vso bojno mornarico z obljubo, da je ne bo rabila v boju proti Angliji. Govori se pa, da je več francoskih bojnih ladij že pod angleškim poveljstvom. Toda mnenje vojaških strokovnjakov je, da bi francoska bojna mornarica, tudi če bi vsa prešla k Angliji, ne bila dosti koristna zanj, vsaj takoj ne. Treba je namreč vedeti, da so topovi francoskih ladij popolnoma druge mere kot jih imajo angleške ladje. Zato bi morala začeti Anglija vlivati popolnoma nove krogle za francosko mornarico, kar bi pa vzelo dolge mesece.

V senatu bo opozicija proti imenovanju Knoxa in Stimsona

Washington, D. C. — Imenovanje Frank Knoxa mornariškim tajnikom in Henry Stimsona vojnim tajnikom (oba republikanca), mora biti potrjeno od senata, predno bo veljavno. Sliši se, da bo precej opozicije proti njima, ker sta oba znana, da sta za vojno. Oba se namerava poklicati na zaslišanje in ju vprašati glede njih stališča za vojno podporo zaveznikom. Senatu je dobil mnogo protestov proti imenovanju teh kabinetnih uradnikov. Senat namerava vpeljati preiskavo, da se dožene, koliko je resnice na tem, da je bil sedanji vojni tajnik Woodring prisiljen odstopiti, ker se je branil dati pomoč v orožju in municiji zaveznikom, kakor je to želel predsednik Roosevelt.

Vlada skuša dobiti domov Amerikance iz Evrope

Washington. — Državni oddelek je šel na delo, da reši one Amerikance, ki se nahajajo v Bordeaux, v Madridu in Lisbnu, kamor so se zatekli iz raznih krajev Evrope, pa ne morejo nikamor naprej. Državni oddelek je naprosil oblasti v teh mestih, naj takoj sporoča, koliko je tam Amerikancev, ki bi šli radi domov. Ko se bo enkrat zvedelo za število, bo vlada šele odločila če se pošlje ponje ladje.

Francija sprejela nemške pogoje Na vrsti so pogajanja z Italijo

Francija pravi, da so težki pogoji, toda častni. — Boj preneha šest zatem, ko bosta podpisali premirje Francija in Italija.

DANES SE PRIČNO POGAJANJA MED FRANCIJO IN ITALIJO

Berlin, 22. jun. — Francija se je udala nemškim zahtevam in pristala na vse pogoje zmagoslavne Nemčije, ki jih je diktiral Adolf Hitler. Toda premirje se še vedno pogojno, to je, da bodo sovražnosti ponehale šest ur zatem, ko se bosta sporazumeli Italija in Francija; tedaj šele bodo utihnili topovi na zapadni fronti.

Kot se čuje, se bodo začela pogajanja med francoskimi zastopniki in Mussolinijem v ponedeljek. Pogajanja bodo trajala morda tri dni, predno se bodo zastopniki sporazumeli na laških zahtevah. Govori se tudi, da bo Nemčija vplivala na Mussolinija, da bo odnehal od svojih prvotnih zahtev.

ANGLIJA APELIRA NA FRANCOZE, NAI JI POMAGAJO ŠE NAPREJ V BOJU PROTI NEMČIJI

London, 23. jun. — Angleški rod. premier Churchill je izrazil v imenu Anglije "žalost in začudenje" nad kapitulacijo Francije ter je apeliral na vse Francoze, kjerkoli se nahajajo, naj dajo pomoč Angliji v boju proti Nemčiji. To edino, je rekel Churchill, daje Franciji upanje, da bo končno dosegla svobodo. Četudi se je francoska vlada udala nemškim zahtevam, je rekel Churchill, pa bo zmagoslavna Anglija imela v mislih usodo francoskega naroda in edino zmaga Anglije more doprinesti zopet svobodo francoskemu narodu.

ANGLEŽI SO BOMBARDIRALI KRUPPOVO TOVARNO IN POŠKODOVALI NEMSKO BOJNO LADJO

London, 22. jun. — Zrakoplovno ministrstvo naznanja, da so angleški bombniki sinoči bombardirali Kruppove naprave v Essen. Ena uro in pol so angleški avijatičarji metali bombe na nemške tovarne za gradnjo letal. Bombardirali so Focke-Wulf letalske naprave v Bremen in uničili so šest transportnih in municijskih vlakov med Bremenom in Osnabruckom.

FRANCOSKI GENERAL KLIČE SVOJ NAROD, DA SE BORI NAPREJ

London, 22. jun. — General Charles Gaulle, ki je bil pomožni tajnik v vojnem ministrstvu Reynaudove vlade, se je postavil kot vodja vseh Francozov, ki prebivajo izven Francije ter jih poziva na nadaljni boj proti Nemčiji.

"Vse francoski narod, ki želi ostati svoboden, naj poslušajo mene in naj mi sledi," je govoril Gaulle na radiu. "Z ozirom na korist naše domovine zahtevam od vseh svobodnih Francozov, da nadaljujejo z bojem, kjerkoli so in s čemerkoli se morejo. Zato vabim vse Francoze, tako od armadnih edinic, od mornariških in zrakoplovnih, vse strokovne delavce in inženirje vojne inudustrije, da pridejo sem in se mi pridružijo."

"Vsled omahujoče vlade, smo izgubili vojno. Toda še vedno je nedotaknjena velika sila, mornarica in mnogo zlata, poleg močnih zaveznikov, ki nam bodo stali na strani."

Francoska delegacija je podpisala nemške zahteve v istem železniškem vozu, kjer so se udali kajzerjevi zastopniki maršalu Fochu 11. novembra 1918. Vse podrobnosti nemških zahtev še niso znane in najbrže ne bodo, dokler se ne bosta sporazumeli Italija in Francija. Hitler sam ni bil navzoč, ko so francoski zastopniki podpisali nemške zahteve.

V diplomatskih krogih se govori, da se bo sklicala takoj, ko se bosta sporazumeli še Francija in Italija, konferenca vseh evropskih držav in da je že izbrano za to mesto v južni Nemčiji. Na tej konferenci pa ne bosta zastopani Anglija in Rusija.

"Angleška vlada se je čudila z žalostjo v sreč, da je francoska vlada sprejela take pogoje, kot jih je diktirala Nemčija," je rekel premier. "Če bodo ti pogoji sprejeti od vseh Francozov, bo dana vsa francoska last v roke nemškemu in italijanskemu diktatorju. Narodi, katere je zasužnjila Nemčija, še niso izgubili poguma in se bodo borili naprej, da se končno osvobodijo. Zato se pozivlje tudi francoski narod, da pomaga v tem boju, ne glede na to, če se je njegova vlada podala Nemčiji."

Poročilo tudi uradno zatrjuje, da so Angleži torpedirali eno največjih nemških bojnih ladij, Scharnhorst, ki je bila napadena obenem od podmornic in letal. Ladji je prihitelo na pomoč 50 nemških bombnikov. V boju so bila uničena angleška in nemška letala in sicer pet angleških in dva nemška. Ravno kako težke poškodbe je dobila nemška ladja se ne ve.

V London prihajajo poročila iz francoskih kolonij, da se te ne bodo udale Nemčiji, četudi sklenež njo francoska vlada premirje. Kolonije so odločene, da se bore naprej proti Italiji in Nemčiji ob strani Anglije. General Mittelhauser, ki poveljuje zvezniški armadi v Palestini je brzojavil v Egipt, da bo njegova armada ostala v boju kljub premirju, ki ga je podpisala njegova vlada.

V bolnišnici

Včeraj se je podala v St. Lukes bolnišnico dobro poznana Mrs. Ana Blatnik iz 6304 St. Clair Ave. Upamo, da se bo kmalu vrnila domov z boljšim zdravjem.

V petek popoldne je bila pa odpeljana z Grdinovo ambulanco v Woman's bolnišnico Florence Podpadec, hčerka Mr. in Mrs. Anton Podpadec iz 1426 E. 40th St. Nahaja se v sobi št. 9.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:
U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83

No. 143,

Mon., June 24, 1940

Vzroki nemških uspehov

"Journal de Geneve" priobčuje naslednji uvodnik, ki v marsičem osvetljuje dogdke na zahodnem bojišču.

"Sprememba vrhovnega poveljnika, odslovlitev cele vrste višjih častnikov, novi ljudje v najvišjem francoskem poveljstvu, vse to dokazuje, da se Francija trudi prilagoditi novemu načinu vojskovanja, ki je, kakor se zdi presenetil one, ki so do prihoda Paula Reynauda bili odgovorni za vladanje Francije. Po pravici je treba povedati, da generali večkrat plačajo napake, ki so jih napravili politiki. Ni dvoma, da je bila neizrečena lahkomišljenost od strani Francozov, da so izdelovali 60 letal na mesec, medtem ko jih je Nemčija izdelovala 800. Vendar nečemo tukaj razmotrivati o napakah, za katere se plemeniti narod tako kruto pokori. Naš glavni namen je pokazati, kako je prišlo do sedanjega položaja. Naj se iz tega vsaka država pouči in naj iz dogodkov, katerim smo presenečene priče, takoj napravi primerne in ustrezajoče sklepe."

"Skoraj najbolj se je treba čuditi nevednosti o tem, kar je bistvo hitlerizma. Zaradi brezkritičnosti ali sploh brezbrizja se niso hoteli baviti s čudovitno preosnovno, ki jo je Nemčija doživela. Čisto je bilo prezrto že staro dejstvo, ki ga vedno ponavljajo zgodovina, da se premagan narod z vsemi sredstvi prizadeva za maščevanje. Morda velik del Nemcev niti ni zajel narodni socializem. Toda zato so vseeno ostali Nemci in so z dopadanjem gledali, kako se je drobil člen za členom versake mirovne pogodbe. Z vedno bolj prijaznimi očmi so gledali moža, ki jim ni le obljubljal osvobojenja, ampak tudi izboljšanje njihovega gospodarskega stanja, izboljšanje njihovega življenja in jim je obljubljal, da jim zagotovi gospodstvo nad drugimi narodi. Vse te cilje je neumorna propaganda neprestano širila in budila vedno nove energije v nemškem narodu."

"Druga napaka je bila v tem, da so gledali na Hitlerjev režim skozi očala in povedke nekaterih emigrantov. Na osnovi njihovih informacij so se delali zmotni sklepi. Povedali so nam, da so nemški avtomobili, ki so vozili proti Dunaju, ostali pohabljeni na cestah, da ženske v Frankfurtu nimajo dovolj volne za obleko, da primanjkuje mila, da je pruski generalni štab v prepiru s političnimi voditelji. Vse mogoče podrobnosti so na pripovedovali in nam zagotavljali, da Nemčija ne bo vzdržala vojne preizkušnje. Toda to so bila drevesa, ki so našim očem prikrivala gozd. Nočemo reči, da smo bili nalogani in da oni niso pošteno mislili, ki so v svojem maščevanju nad režimom, ki jih je pregnal, hoteli biti iskreni. Toda kljub temu ostane resnica, da se je nemška sila podcenjevala in da se ni mislilo na to, kar je bistvenega: da je namreč Hitler ustvaril armado, kakor jo je zahtevala njegova politika in da je popolnoma točno računala, ko je ocenjeval njeno moč in pa nezadostne priprave nasprotnikov, s katerimi se je prejel ali slej moral srečati na cesti. Hitler je dobro vedel, da je njegova politika tvegana in da bo prej ali slej naletela na mednarodne težave. Zavedal se je tudi, da to tista preizkušnja usodna in da mu lahko prevrže vse njegovo delo. Moramo pa reči, da mu je do zdaj uspelo, da je s sredstvi, ki jih je imel na razpolago in katerih se je posluževal, mogel premagati vse ovire."

"Nadalje je treba ugotoviti in bilo bi smešno, ko bi zanikali dejstva, da so se Hitlerjevi vojaški svetovalci znali boljše okoristiti od naukov, ki jih je dala zadnja svetovna vojna, kakor pa zavezniški. Kdor pazno bere knjigo "Mein Kampf," mu ne bo težko najti namigavanj, ki prav dobro razlože sedanje vojaške nastope nemške armade. V svoji knjigi na primer Hitler odkrito obžaluje, zakaj tedanji generalni štab ni razširil operacijske baze proti Angliji. Toda človek bi mislil, da na Nizozemskem ni noben človek prebral knjige "Mein Kampf" in da ga tudi v drugih državah, ki se jih tiče, niso brali."

"Tudi to je treba prav posebej omeniti, da bi zavezniški in njihovi generali ne bili zdaj tako neizrečeno presenečeni, ko bi se vsaj nekoliko brigali za nemške vojaške spise, ki so jih Nemci sami objavljali zadnjih 10 let. V teh spisih je skoraj do podrobnosti nakazana oblika in način vojskovanja, kakor ga Nemci sedaj izvajajo. V svojem govoru leta 1933 je Hitler izjavil: "Če hočem napasti nasprotnika, se z njim ne bom prepiral in debatiral mesece, ampak bom storil tako, kakor sem ravnal vedno v svojem življenju, da se bom neudarno in nepričakovano vrgel nanj." Tudi bojne stroje, ki jih Nemci zdaj uporabljajo, so njihovi strokovnjaki že mnogo prej popisavali. A. Mueller je napisal celo knjigo o motoriziranih udarnih četah, general von Metsch je podrobno analiziral značaj bodoče vojne. General von Lutz, ki povečuje nemški oklopni armadi, pa je napisal knjigo, v kateri je pojasnil, kako vežba vojake za ta posel. "Samostojne kolone tankov," piše ta general, "morajo udreti v nasprotnikovo deželo in po svoji hitrosti in drznosti vse presenetiti, vse porušiti in presekati vsa občila. To je moderna kavalerija."

Kljub vsemu temu pa je treba ugotoviti, da zavezniški niso sledili Nemcem, ne kar se tiče politike, in ne kar se tiče vojaških ukrepov. Sedanja drama, ki se odigrava v Franciji, je pokazala velikansko moralno vrednost francoske armade. Toda pokazala je tudi, da ta armada ni bila pripravljena ni vzgojena za napad. Totalna vojna, ki jo vodi Nem-

BESEDA IZ NARODA

Novice s Hubbard Rd.

Po dolgi zimi smo le dočakali tisto zaželjeno pomlad, katere je tako očarljiva, da človek skoro ne ve kam bi pogledal. Zelena odeja, da bi človek skoro sam sebi ne verjel, da je vse to mogoče. Popki na drevju se odpirajo in že poganja zeleno listje, skozi katero prodirajo sončni žarki, ki tako mehko božajo po licu kot najnežnejša roka. Vrtnice tudi hitro rastejo in iz katerih bodo pognale najlepše rože.

O kako lepa si pomlad, le žal, da vse prehitro nastopijo vročni poletni dnevi in z njimi tudi vse polno težkoč, katere se prestaja le s težavo razven pod košato senco pri dobri kapljici ob kateri se še nekako pozabi na težave in vročino.

V enem zadnjih mojih dopisov sem bil omenil, da bi potrebovali tudi tukaj svojega konzula, pa kot sem slišal, ga že imamo, vsaj za poletne čase, ker ima tukaj svojo poletno rezidenco in tako je zadeva rešena. Mislim sem si, ker je že ves jugoslovanski narod tukaj, da bi potrebovali tudi kralja. Tudi o tem smo že ukrepali kdo naj bi bil, ker pa smo mi tukaj vsi prezaposleni in imamo že vsak svoj urad polega svojega dnevnega dela, katerega imamo toliko, da nam že kar lasje postajajo sivi od njega. Zato bi bilo dobro, če bi se kdo drugi oglašil za ta urad.

Kraljevskega varuha ali adjutanta smo pa že izbrali, ker vemo, da bi bil najbolj sposoben za to službo in to bi bil naš prijazen Peterlinov Lojze. On je velike in prijazne postave, kakor pravijo, da morajo biti taki, ki so v bližini kralja. On je bil tudi svoje čase, ko je bil še mlad in fest fant — se reče saj je tudi še — takrat je bil vojak. Pa sem tudi videl na svoje oči njegovo sliko, kjer se prav jasno vidi, da je imel pod brado naših precej tistih zvezd, iz česar se lahko sodi, da je bil precej "obražtan" pri Franc Jožetu. Radi tega sem mislil, da bi bil on najbolj sposoben za tako častno službo kraljevega adjutanta.

Omenil sem bil tudi, da bi ustanovili svojo banko. To bi bilo pri nas pa malo bolj težko dobiti koga, ki bi hotel nositi odgovornost, saj veste, da ima vsak nekaj premoženja, ker pa postajajo zime vedno bolj mrzle, pa bi se mogoče primerilo, da bi banka zamrznila, seveda potem bi bil pa odgovoren. Veste pri nas ni tako kot je v mestu, ker so hiše bolj redko poseljene in bi se ne imel kam skriti, kakor se lahko to stori v mestu, če banka zmrzne, to se pravi, če jo mogoče kaj "zafurajajo" tisti močni bankirji, katerim je ljudstvo zaupalo z dušo in telesom.

Tam se kar lepo razidejo vsak pod svojo streho in ker so izobraženi, kdo jim pa kaj more. Veste tukaj smo pa kmetje in nekateri se celo pravijo, da smo "zarukani" in če bi se kaj takega primerilo potem ne bi šlo kar tako gladko. Čital sem tudi v časopisu, da državni uradniki ustavijo bankirje kar pri vratih in to tedaj, ko je "žernade" že konec in prestežejo tisti drobci, da bi bančni uradniki koga kaj ne očitani. No, pa saj so nam tudi prej pripovedovali take povesti.

Oni dan sem opazoval našega sosedo Johna, ko je tam za hišo kopal neke jarke in že sem mislil, da se pripravlja na

sprejem Hitlerja in bi se za vsak slučaj lahko tja notri skril, ali pa bo morda položil tja svojo blagajno. Ko ga tako opazujem, pa stopim tja do njega in ga pobaram kaj neki namerava s tistimi jarki, tedaj mi pa pove da bo tja zakopal svoj denar, ki mu bo donasal kaj obresti. Veste v tiste jarke je pokladal neke vrste koreninice, na katere pravi, da so Amerikanci posebno lakomni. Saj pravim, John že ve kje se lahko kakšen cent zasluži.

Tako se je treba ubijati na tem božjem svetu, ter si mora vsak sam pomagati kakor si ve in zna. Zato pa je tudi vsestranski napredek po teh krajih. John si je že itak veliko in moderno hišo sedaj še povečal. Tisti prijazni Rakovec France iz Grovewood Ave., Cleveland, ki je jako spreten pri takem delu, dela pri Johnu vse stavbinsko delo. Njemu John najbolj zaupa, sam si še žeblija ne upa zabiti.

Francetu gre tako delo hitro izpod rok, zato sem ga pa še jaz prosil, da bi prišel še k nam zabiti par žeblov, a me je tako milo pogledal in mi prav prijazno odklonil rekoč, da ima v Clevelandu preveč dela, kar mu jaz prav rad verjamem, ker tako urnih in delavnih ljudi se ne dobi kar za vsakim vogalom. Ampak dopadejo pa se mu naši kraji. Pravi, da se bo nekega dne kar tukaj znašel in menda tudi tukaj ostal.

Letošnje poletje bodo tukaj v bližini Geneve zgradili velikansko stiskalnico, kjer bodo stiskali grozdje. Stala bo nad sto tisoč dolarjev. Pravijo, da ga bodo za prvo silo stisnili tri tisoč ton. Le pazite se Clevelandčani, še žejni boste.

Prav tam se bo naselila tudi neka šivalna družba iz Chicaga, ki je že iskala izurjene šivilje, ampak povedali pa niso kaj bodo izdelovali.

Tukaj, na našem Hubbard Road bodo zgradili tudi moderno gledališče, kjer bodo igrali živi ljudje in komedije uganjaja "Vaudeville Theater" in še veliko drugih zanimivosti je tukaj na Hubbard Road. No, sedaj naj pa še kdo reče, da smo kmetije.

Saj pravijo, da bo nekega dne priteklo olje in pripihal plin v Cleveland in to vse iz naših farmah. Na vseh koncih in krajih vrtajo, da bi kaj iztaknili. Napravili so že precej luknj, a nikdar ne povejo, če kaj dobe ali nič. Pravijo, da to smejo samo oni vedeti.

Tudi ženijo se pri nas. Te dni se je poročil sin poznane in poštovane Babičeve družine z naše ceste. Prav prijazen fant je. Za svojo življensko tovaršico si pa izbral hčerko tistega prijaznega "štacnarja" na 71. cesti v Clevelandu, ki se piše Lautizar. Jaz ravno ne poznam neveste, a tisti, ki jo poznajo pa pravijo, da je prav fest dekle. Saj pravim, da ne vem kaj ga je neslo tega Babiča tako daleč po nevesto.

Poročila se je tudi hčerka Liopoldova, tam z Jezerske ceste in pravijo da jo je "odkurila" s svojim ženinom v Genevo, kjer je on zaposlen. Mnogo sreče želim vsem novoporočenecem v zakonskem stanju.

Se je precej novic tukaj v naši okolici, a sedaj mi čas ne dopušča in moram za danes sklonal. Vse čitatelje prav lepo pozdravljam,

Frank Leskovic

"odpirajte slovenske trgovce!"

čija, zahteva drugačnih ukrepov, kakor pa je obramba utrjene črte. Maginotova linija bi bila neprecenljive vrednosti, če bi segala do morja in še bolj, če je ne bi v Parizu smatrali za neke vrste svetl zid, za katerim se lahko politiki igrajo, kolikor hočejo, medtem ko so vojaški teoretiki mislili, da sama obramba more rešiti njihovo deželo.

Kresni večer

Kmalu bo že konec krasnega junija. Tako prijazno nam rože cveto in pički pojo, tako da ni lepšega kraja kot je ravno malo mestce "Bela Ljubljana." Tu so lepi vrtni, tam pa zapušteni travniki, po katerih je trava do pasu in kako se blišči rosica o b vzhajajočem soncu, da bi človek najrajši zatekel po nji in užival veselje otroških let.

Ko se človek zjutraj podaja na delo, vonja ta sveži zrak in nad vse pa uživa mir, katerega ljubi vsakdo. Vse je tako rekoč podobno naši stari domovini.

Povedati vam hočem, da 24. junija (to je danes) praznujemo praznik sv. Janeza Krstnika in tukaj v Ljubljani imamo še vedno navado, da kurimo "kres." Posebno pa je velikega pomena ravno letos, ko tam v domovini ne morejo več s takim veseljem zažigati kresov kakor mi tukaj, ki še vedno živimo v veselju in svobodi.

V starih časih so kresove ali grmade zažigali kadar jim je pretela vojna nevarnost, ker niso imeli vseh mogočih priprav kakor jih imamo danes, pač pa so si dajali znamenja z velikanskimi ognji, kadar se je bližala sovražnik.

Za nočjo pa vas vabim, da pridete k nam v Ljubljano, kjer bomo praznovali god sv. Janeza in slovesno zakurili "kres" na vrtu Slovenskega društvenega doma na Recher Ave. Prošeni ste, da vsak prinese tudi svoje poleno, tako da bo večja grmada. To pa naredimo v zahvalo, da se nahajamo v tej naši novi in svobodni domovini — Ameriki. Ze vnaprej se vam zahvaljujem za vašo navzočnost,

Mrs. J. Klein.

Collinwoodski Borštarnji

Članom društva Katoliških Borštarnjev, Dvor Marije Pomagaj št. 1640 naznanjam, da bom odslej naprej pobiral asesment po sledečem redu: Zvečer na seji (vsak drugi četrtek v mesecu), drugo nedeljo po seji v cerkveni dvorani in zadnji dan pobiranja asesmenta je 25. v mesecu v Slovenskem domu na Holmes Ave. Člane prosim, da o upoštevate.

Frank Trepal, ml., fin. tajnik.

Velika vrtna veselica

Ker so vsi drugi dopisi tikajoči se piknikov precej odgli, zato bom pa jaz bolj kratko napravil. Kakor vsako leto, tako bo tudi letos "Samostojna Jarja" priredila zabavo in sicer na najbolj primernem prostoru za vrtno veselico in to na vrtu Slovenskega narodnega doma na Denison Ave. na zapadni strani Clevelanda in sicer v nedeljo 30. junija.

Tam je lep in velik prostor za balinjanje. Ker bo to vrtna veselica mislim, da tudi brez balončkov ne bo. Zabava se vrši v vsakem vremenu, ker če bo slučajno zunaj mečilo bomo šli pa notri, ker ima dom lepe prostore in zato nam ne bo treba iti domov do poznega večera.

Petja bo dovolj in sicer pod vodstvom opernega pevca g. Anton Sublja, katerega že večina prav dobro pozna, če ne osebo pa vsaj po njegovem petju. Brez jedace in pijače pa si veselice sploh ne morete misliti. Za godbo bo skrbel tako popularni L. Trebarjev orkester.

Kdor se bo mogoče vozil tja s cestno železnico, naj vzame v mestu Fulton-Denison karo in krog W. 70th St. boste pa vide di napis Slovenski narodni dom. Končno vas še enkrat vse povabim, da pridete na našo vrtno veselico na West Side. S pevskim pozdravom,

F. B.

Članicam št. 15 SZZ

Članicam naše podružnice se naznanja, da je bilo sklenjeno, da se korporativno udeležimo blgaoslovitve zastave podružnice št. 6 Slovenske moške zveze, ki se vrši v nedeljo 30. junija.

Članice naj se zglasijo do nočjo zvečer pri meni ali pri tajnici, da se bomo skupno odpravljale na St. Clair in potem na istem busu na cerkveni piknik fare sv. Lovrenca. Kateri je mogoče udeležiti se naj se priklasi. Predsednica.

Kakšna so terenska vozila

Danes se več ne čudimo hitrostim, ki jih dosegajo motorna vozila. Motorizacija zmaga po vseh deželah, čeprav se mora nereditko boriti z najrazličnejšimi ovirami. Motorno vozilo postaja iz dneva v dan bolj vsakdanja potreba. Pri vsem tem razvoju moramo pomisliti, da ni zasluga za razmah motornega prometa samo v dobrih in udobnih vozilih. Šele moderne ceste lahko nudijo motornemu prometu tisto možnost razvoja, ki jo ima drugod. Na slabi cesti predstavlja vožnja z avtomobilom ali motornim kolesom ob še tako dobrem in udobnem vozilu velik napor, če pa smo prisiljeni voziti po terenu, bomo kmalu videli, da je zgubilo za ceste grajeno vozilo vsak pomen.

Kljub cestam pa se danes nereditko uporabljajo motorna vozila, ki so posebej namenjena za vožnjo po terenu. Pri tem ne mislimo samo na tanke in vojaška vozila. Taka vozila morajo biti izdelana čisto na drugih osnovah kot vozila, namenjena za vožnjo po cestah, posebej, če hočemo z njimi doseči večje hitrosti. Razumljivo je, da so nerodnosti, ki že na slabih cestah čisto onemogočajo primerno hitro vožnjo, toliko večja ovira pri terenski vožnji. Toda tam pride k temu še okolnost, da nima sorazmerno veliko težje vozilo pod seboj prav nič utrjenih tal. Sedaj vozijo po mokri, blatni zemlji, drugič po pesku ali po travniku itd. Tudi strmine so čisto drugačne, kakor na cestah, ki se skrbno izogibajo vsakemu nepotrebnemu vzponu.

Izkušnja je kmalu pokazala, da se v slabem terenu kolesa, ki smo jih vajeni pri vozilih, zelo slabo obnesejo. Kmalu so tudi iznašli nadomestilo za nje, in sicer jeklene verižne pasove, ki oklepajo pogonska kolesa. Namesto da bi bil voz podprt na štirih kolesih, počiva na dveh dolgih pasovih, ki tečejo vzdolž ob vsaki strani voza, in ki so na spodnji strani po vsej dolžini podprta s kolesi. Pogon z verižami zahteva mnogo močnejši stroj in ima dosti večjo porabo goriva. Tak pogon pa je postal graditelje voz tudi drugače pred povsem nove probleme.

Eden najbolj neprijetnih problemov je bilo spreminjanje smeri pri vožnji. Pri avtomobilu se obrnejo samo sprednja kolesa, kar seveda tudi zahteva dovolj kompliciran mehanizem in voz zavoji v krivino. Toda že pri navadnem avtomobilu je bilo treba rešiti pri vožnji v krivinah vprašanje pogona. Kolesa na zunanji strani krivine morajo namreč napraviti večjo pot kar na iz Murščaka je ob 10 zvečer napadel na cesti neki fant iz iste vasi in ga z nožem zabodel v hrbet. Alojz Šut, 20-letni viničarski sin iz Brezovčaka pa se je znašel v nezaželeni družbi fantov iz Nunske grape. Naenkrat je začutil v hrbtu nož ki mu je prizadejal nevarno poškodbo. Oba napadena fanta so pripeljali v soboško bolnišnico.

Nož v hrbet. Alojza Korosca, 18-letnega viničarjevega sina iz Murščaka je ob 10 zvečer napadel na cesti neki fant iz iste vasi in ga z nožem zabodel v hrbet. Alojz Šut, 20-letni viničarski sin iz Brezovčaka pa se je znašel v nezaželeni družbi fantov iz Nunske grape. Naenkrat je začutil v hrbtu nož ki mu je prizadejal nevarno poškodbo. Oba napadena fanta so pripeljali v soboško bolnišnico.

nizma na vsaki strani posebe. Če se gosenične verige premikajo na eni strani hitreje, se obrača vozilo na nasprotno stran.

Najmlajši invalid iz svetovne vojne

Najmlajši invalid iz pretekle svetovne vojne je brez dvoma Madžar Laszlo Robota, ki je pred kratkim obhajal 26. rojstni dan. Po tragičnem naključju je Laszlo, ko je bil komaj leto star, izgubil obe nogi. Kmalu po izbruhu svetovne vojne so oblasti izpraznile vse madžarske vasi, ki so ležale v bližini ruske meje. Rusi so namreč na več krajih prekorčili mejo, civilno prebivalstvo pa je v naglici bežalo pred njimi. Med bežalci je bila tudi kmetica Robota s svojim komaj enoletnim sinčkom Laszлом. Na begu je morala čez deželno cesto, ki pa so jo Rusi že obstreljevali s topovi. Težka granata je padla na cesto, ravno ko je bila na njej Robotova. Granata je žensko do smrti razmesarila, mame Laszlu pa je odtrgala obe nogi. K sreči je bila v bližini vojaška ambulanta, kamor so begunci takoj prenesli nesrečnega otroka. Zdravnikom se je posrečilo, da so s takojšnjo operacijo ohranili dečku življenje. Za malega invalida so se dobričale oblasti in mu podelile vzgojno rento. Laszlo se je zručil krojaštva. Ko je dosegel 21 let, pa je vzgojna renta urasnila. O mladem invalidu pa je tedaj zvedel madžarski državni upravitelj Horthy, ki je odredil, da se fantu izplačuje prava invalidnina, ki jo bo prejemal do smrti.

IZ DOMOVINE

—Traverze je prodajal neki F. T. kmečkemu posestniku v Štajah pri Igu. Posestnik jih je potreboval za strop nad hlevom in je dal prodajalcu 1000 lin. Prodajalec je z denarjem zginit, traverz pa ni bilo od nikoder. Kmet najbrž ne bo prišel več do denarja, čeprav je prav verjetno, da goluf svobole ne bo več užival dolgo časa.

—Tovorni avto je zgorel. Ko se je nameraval g. Bršnjak iz Ivančje gorice pri Stični s svojim tovornim avtom peljati na Štajersko, da bi prepeljal nekaj lesa na Sušak. Na cesti nad Stično in Radohovo vasjo se je pa nafta vnela. Nafta je bilo veliko. G. Bršnjak se je s svojim pomočnikom komaj rešil. Od lepega, skoraj novega avtomobila pa ni drugega ostalo kakor obžgano železje. Škola je velika.

—Cigani ukradli 27 železnih križev na pokopališču. V Vračišnici, okraj Čakovec, so na katoliškem pokopališču pred par dnevi ljudje zapazili, da so neznan zločinci pokradli 27 železnih križev z grobov. Orožniki so takoj začeli zasledovati tatove in ugotovili, da so zločin zakrivali cigani Gordjevič iz Balogovca, ki so križe razbili in material poskrili v bližnjem gozdu. Cigani so pobegnili. Orožniki so doslej prišli le dve ciganki in ju izročili sodišču v Čakovcu.

—Nož v hrbet. Alojza Korosca, 18-letnega viničarjevega sina iz Murščaka je ob 10 zvečer napadel na cesti neki fant iz iste vasi in ga z nožem zabodel v hrbet. Alojz Šut, 20-letni viničarski sin iz Brezovčaka pa se je znašel v nezaželeni družbi fantov iz Nunske grape. Naenkrat je začutil v hrbtu nož ki mu je prizadejal nevarno poškodbo. Oba napadena fanta so pripeljali v soboško bolnišnico.

Oglasi v "Ameriški Domovini" imajo vedno dober vspeh.

WINNETOU

Po nemškem izvirniku K. Mays

Obotavljali so se. Bali so se, da jih mislim ukaniti.

"Kako je mojemu belemu bratu ime?" je vprašal vodja.

"Old Shatterhand me imenujejo."

"Uff—! Torej ti smemo verjeti."

Moji bratje naj razjahajo!"

Razjahali so in sedli k meni. Tudi moji tovariši so prisledli.

Vodja je poiskal svojo umazano pipo miru, jo nadeval in prižgal. Kadili smo po predpisanim obredu.

Bernard je ponudil pipo tudi Winnetouu. Ni vedel, da živi.

Winnetou je odklonil.

"Poglavar Apačev sedi pri Komančih, ker želi njegov brat kaditi z njimi pipo miru. Sinovi Komančev naj se pomenijo z mojim belim bratom pa naj ne križajo več potov Winnetouovih, sicer jih bo poslal h coyotom, ki so poginili na preriji!"

Komanči so se naredili kot da niso slišali Winnetouovih besed.

Vprašal sem vodjo:

"Rdeči može so iskali izdajalca, ki sta ušla spodaj ob Rio Pecosu?"

"Moji brat je prav uganil."

"Ste ju našli?"

"Ne. Izdajalca sta ubežala na ozemlje, ki je last naših sovražnikov, pa smo se morali vrniti."

"Kako pa sta ušla? Saj ni sta imela konj!"

"Ukradla sta konje Komančev."

"Tako —? Ali Komanči nimajo oči, da bi videli tatu, in ne ušesa, da bi slišali njegove korake?"

"Zbrani so bili na grebu svojega poglavarja in ko so se vrnili h konjem, so našli stražo ubito in dveh najboljših konj je manjkalo."

Morgana sta torej šla za drugo četo Komančev v gore in jim ukradla konje —. Bila je za nju res edina možnost, da se rešita, pa bila sta tudi res skrajno predrzna, da sta si z zasledovalci za hrbtom upala v tabor človeka, nasprotnika, ki ju je bilo treba resno uvaževati. Toda dobili smo ju morali vkljub temu, pa če bi morali tudi okoli sveta za njima.

In srečanje na prelazu je bilo za naše namene zelo koristno.

Komanči so si počili in šele pred odhodom sem jih vprašal:

"Kje so videli moji rdeči bratje zadnjikrat sled izdajalcev?"

"Dva dni odtod. Ali ju bo moj beli brat zasledoval?"

"Da. Če ju najdemo, sta izgubljena."

"Uff —! Old Shatterhand govori Komančev iz srca! Naj jezdi proti solnčenemu zapadu. Ko bo solnce dvakrat zašlo, bo prišel v veliko dolino, ki poteka od poldneva proti polnoči. Naj jezdi po dolini proti polnoči pa bo našel sled njihovega ognja. Nato naj jezdi čez višino k vodi, ki teče proti zapadu, in ob njej dalje. Našel se bo dvakrat sled njihovega ognja. Do tja so prišli sinovi Komančev, tam pa so se morali obrniti, ker se začnejo tam lovišča Navajov."

"Kako daleč sta še bila izdajalca, ko so se moji rdeči bratje morali vrniti?"

"Ne daleč ko pol solnca. Sinovi Komančev bi jim bili še sledili, pa videli so v dolinah wigwame svojih sovražnikov, ki bi jih pri njih čakala smrt."

"Bojevniki Komančev naj povejo Tokeihunu in njegovim poglavarjem, da bodo Winnetou, Sans ear in Old Shatterhand dohiteli izdajalca. In Mar-

ram naj pogosto misli na Old

Shatterhanda, kakor bo tudi Old Shatterhand mislil na njega!"

"Ali bo Winnetou, poglavar Apačev, zasledoval bojevnike Komančev?"

"Ne. Njihov sovražnik je sicer, toda bojevniki Komančev so kadili pipo miru z njegovim prijateljem, pustili jih bo pri miru."

Odjezdili so.

Tudi mi smo odjezdili. Nesli so na vzhod novico, da so nas srečali, mi pa smo jezдили na zapad v trdnem prepričanju, da bomo našli zločinca.

Bilo je res vse tako, kakor so povedali Komanči. Našli smo sled Morganov in prišli k Navajom. Ker so Navaji prijatelji Apačev, smo smeli brez skrbi k njim.

Zvedeli smo pri njih, da sta Morgana le nekaj ur počivala za vprašala za pot h Coloradu. Tudi jezero Mona sta omenila. Nekaj dni sta sicer bila pred nami, pa njuna sled je bila še dobro vidna. Upali smo, da ju kmalu dohitimo.

Blizali smo se torej vzhodnim izrastkom Sierra Nevade. Srečevali smo sledove bizonov in zelo smo si želeli, da bi našli na nje. Že nekaj tednov sem smo živeli od samega suhega mesa. Imeli smo ga sicer še za nekaj dni, pa sveže bizonovo stegno bi nam bila zelo prijetna spremembav našem enoličnem jedilnem listu.

Podala sva se z Bernardom na lov. Ni še lovili bizonov in rad bi se bil poskusil tudi s to divjačino. Krenila sva na desno med grmovje, kjer sva upala, da bo našla vodo in ob njej tudi bizon. Opoldne je bilo in solnce je pripekalo, ob takem času si bizoni radi poiščejo vode in senco, da počivajo in prežvekujejo.

In lovska sreča nama je bila mila.

Zagledala sva čredo štirje bizoni so bili. Žal sva bila pred vetrom in živali so naju zavohale. Prehiteli sva jih morala, pognala sva konje. Moj vranec je topot pokazal, koliko je vreden. Šinil je z menoj po ravnini, kot da nosi pero, in Bernard je daleč zaostal. Kako bi se obnesel, sem razmišljal, če bi poskusil lov z lassom —? Vsekar, sem upal, so ga na lasso navadili že doma, saj je lov na lasso pri južnih Indijancih zelo priljubljen.

Dohitel sem bizonce za pasom gostega vrbja, močen bik je bil in tri krave. Izbral sem si kravo z gladko kožo, ki je obljubljala sočno, mehko meso. Odvil sem lasso in si ga v kolobarjih položil pred sebe na sedlo, se pognal v čredo in jo preganjal tako dolgo, da sem odločil svojo žrtev od drugih, pa vrzel zanko.

Vranec je pokazal, da je bil v izvrstni šoli. Ko je lasso zavrt, je kar sam šinil okoli, razkoračil prednje noge in se globoko sklonil. Zanka je padla kravi krog vratu, se zadrgnila, žival je skočila in bi bila skoraj potegnila vranca znak. Pa obdržal se je in nategnil jermen, kar je imel moči. Krava je padla, skočil sem s konja, prijel za nož in jo zabodel v tilnik. Vranec mi je sledil z očmi in popustil.

Sijajno se je izkazal, stopil sem k njemu in ga potrepljal po vratu. Za kar si je hvaležno drgnil glavo ob mojem ramenu.

Odpel sem zanko, zvil lasso in se pravkar mislil lotiti plena, ko je prihitel Bernard.

"Jo že imate?"

"Je že djano."

"Skoda!" je obžaloval. "Prepozno sem prišel —. Bi se lotil druge?"

Razjahal je. Obrnila sva kram in v opazila na stegnu žig.

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

1940		JUNE				1940	
Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa	
						1	
2	3	4	5	6	7	8	
9	10	11	12	13	14	15	
16	17	18	19	20	21	22	
23 30	24	25	26	27	28	29	

JUNIJ

29.—Modern Crusaders št. 45 SDZ ima ples na Glenridge pikniških prostorih, Green Rd. Johnny Pecon orkester.

30.—Farni piknik fare sv. Kristine na cerkvenih prostorih.

30.—Piknik mlad. pev. zbor Sloveskega doma na Stuskovih farmi.

JULIJ

4.—Four Points Tavern ima piknik na Stuskovih farmah.

7.—Piknik društva Napredok št. 132 JSKJ na Stuskovih farmi.

14.—Piknik Sloveske družne zveze na Močilnikarjevi farmi.

14.—Skupna društva fare sv. Vida piknik na Pintarjevi farmi.

14.—Wickliffe Fire Dept. piknik na Stuskovih prostorih v Wickliffe, Ohio.

27.—Društvo sv. Družine, št. 207 KSKJ priredi izlet v Madison, O.

27.—Social Club ima piknik na Stuskovih farmah.

27.—Klub slovenskih groceristov in mesarjev v Collinwoodu priredi običajni piknik na Pintarjevi farmi.

28.—Piknik mlad. pev. zbor Kanarčki na prostorih Sloveskega doma na Denison Ave.

AVGUST

4.—Piknik fare Marije Vnebovzete na Pintarjevi farmi.

4.—Pevski zbor Sloga ima piknik na Stuskovih farmah.

4.—Skupni piknik vseh po-

družnic Sloveske moške zveze na Novakovih prostorih, Barberton, O.

11.—Na Pintarjevi farmi se vrši 7. Olimpiada Sloveske dobrodelne zveze.

11.—Godba Bled priredi piknik na Stuskovih prostorih v Wickliffe, Ohio.

11.—Dvor Marije Pomagaj, Reda Kat. Borštinarjev, št. 1640 priredi banket v Sloveskem domu na Holmes Ave. ob priliki 25-letnice obstanka.

18.—Federacija Sloveskih narodnih domov priredi pevski program z sodelovanjem vseh pevskih zborov.

25.—Zveza društev Najsv. Imena priredi slovenski Baragov dan v Brae Burn Garden, 25000 Euclid Ave.

25.—Društvo Soča, št. 26 SDZ priredi piknik v Sloveskem domu na 6818 Denison Ave.

SEPTEMBER

8.—Podružnica št. 32 SZZ obhaja 11. obletnico ustanovitve.

14.—Društvo sv. Cirila in Metoda št. 18 SDZ ples v avditoriju SND.

22.—Dram. dr. Ivan Cankar, predstava in ples v SND.

22.—Društvo "Tabor" št. 139 SNPJ proslava 30 letnice v SDD na Prince Ave.

28.—Dr. Clev. Slovenci št. 14 SDZ plesna veselica v SND.

OKTOBER

5.—Clairwoods št. 40 SDZ plesna veselica v SND.

6.—Mladinski zbor Slavčki

imajo prireditev v SND na St. Clair Ave.

12.—Collinwoodske Sloveske št. 22 SDZ priredi zabavni večer v Sloveskem domu na Holmes Ave.

12.—Društvo Martha Washington št. 38, SDZ, prireja ples v Sloveskem narodnem domu na St. Clairju. Igra Johnny Pecon in njegova godba.

19.—Društvo Kristusa Kralka št. 226 KSKJ plesna veselica v SND.

19.—Podružnica št. 3 SMZ priredi plesno veselico v Sloveskem domu na Holmes Ave.

26.—Carniola Tent 1288 T. M. plesna veselica v SND.

26.—Slov. združna zveza priredi zabavni večer v Slov. domu na Holmes Ave.

26.—Modern Knights, št. 57 SDZ "Halloween Dance" v Sloveskem društvenem domu na Recher Ave.

27.—Dr. Napredne Sloveske št. 137 SNPJ 30 letnica v avditoriju SND.

27.—Praznovanje 15 letnice zbora Ilirije v Slov. domu na Holmes Ave.

NOVEMBER

3.—Pevsko društvo Zvon priredi jesenski koncert v SND na 80. cesti.

3.—Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ priredi pestro izbran program v obeh dvoranah Sloveskega doma na Holmes Ave.

9.—Pevski zbor Adria priredi koncert v Sloveskem društvenem domu na Recher Ave.

17.—Slov. pevsko društvo Lira priredi koncert v SND.

Zahvalni dan. — Junior liga SDZ priredi Zvezin dan v SDD na Waterloo Rd.

30.—Vantage Racquet Club priredi ples v Twilight dvorani. Trebarjev orkester.

30.—Društvo Ložka Dolina (Lož Valley) priredi veliko plesno zabavo v SND na St.

DECEMBER

7.—Društvo Blejsko jezero št. 27 SDZ priredi ples v SDD na Waterloo Rd.

22.—Božičnica mladinskega pevskega zbora Škrjančki v Društvenem domu na Recher Ave.

Vojna

Vojna.

Mongo kilometrov proti severu, zahodu in vzhodu se bje boj. Med stotinami milijonov ni nikjer niti ene brezskrbne in mirne duše. Milijone borec pa lahko vsak trenutek doleti ali smrt ali ujetništvo.

Ves svet je sovražnik in vsaka živa stvar je na straži. Nihče ne spi. Samo mrtvi spijo.

"Nikdar naj se vam ne smilimo toliko," pravijo vojaki. "Saj to ni tako strašno. V vojni ni nič težkega in nobena stvar ne stori nič. Potegne n. pr. sneg, metež, veter in začemo preze-

bati, šklepetali z zobmi in kleti. Naenkrat pa zažvižga granata, puške začno pokati, padajo mrtvi in ranjeni, stokanje, boj, napad, opravek, naprej, ne dajmo se in ko pride pomoč, slišimo od tovarišev, da je to že drugi dan bitke, in potem šele vidimo, da so šatori in trenski vozovi pokriti z debelim snegom."

Ubogi vojaki. Nič ne stori metež, ker je granata hujša od meteža; nič ne stori granata, ker je rana strašnejša od granate; nič jim ne stori rana, ker je smrt strašnejša od rane.

A smrt.

Zapustil si vse, da opraviš delo ljubezni in dolžnosti. In takrat, ko se je delo komaj začelo in ko najbolj vre, ko delo še ni končano, te odnesejo brez moči, zlomljenega, mrtvega. Tvoja razbita pleča niso več podpora domovini. Narobe: tvoja glava, naslonjena na ramo nekega majhnega vojaka, je zdaj sama postala breme domovini. A tvoj namen ni bil to... Tudi junaška smrt je težka...

Šla sem zatopljen v te misli in Bog ve, do kod bi šla, če ne bi naenkrat pritegnila nase moje pozornosti tam doli spodaj velika ploskev črne, prevrnjene zemlje, dva para volov ter mož in ženska. Temna, mrka, trda in suha, kakor da ju je nekaj do zadnje mrvice mesa obralo — toda boj še traja, z življenjem in s smrtjo. Držita se pokonci in visoko, kakor nekaj, noge jima ne klecajo in oko se ne boji daljave.

"Dober dan," ju pozdravim, ko prideta do nizke žive meje pred menoj.

"Bog daj," odgovori stari, starka pa samo prikima z glavo.

"Kaj pa da ti orje žena, stric?"

"Ni drugega, pa mora ona."

Takrat se zdrznem in opazim, da je neostrižen in neobrit, ves zarastel v sive lase in brado, ter da ima ženska zavezano črno ruto.

Tako je torej. Tudi ta starka je v vojni službi.

Deloma zaradi žalosti, deloma zaradi tega, ker sta začela s povečano pozornostjo obračati vole, da zastavita novi brazdi, nisem nadaljevala pogovora.

Z zavijanjem je bil stari prejet gotov kakor starica. Ta se je eno roko dvignila raličico iz zemlje in jo držala nad zemljo, medtem pa z ajsanjem in z dolgim kolom v drugi roki obrnila vole, da je s tresenjem raličice raztrgala in stresla plevel, ki se je bil nabral, ter z nogo očistila s pluga zemljo, preden ga bo znova spustila in zarezala novo brazdo.

Med tem časom sem gledala njeno roko na plužnici. Ni bogve kaj pordela, niti zatekla, tudi žile na njej niso preveč nabrekle. Samo podrtjevala je nekoliko. A vseeno, ko sem opazovala to sorazmerno majhno in slabo žensko roko na tem resnem in težkem orodju moškega gospo-

darjenja, me je nekaj stisnilo v prsih.

Prav tako, kakor me je stiskalo v prsih dan prej, ko se je ustavil pred hišo moje sosedse mlinarski voz in ko sta prišla noter namesto mlinarjevega hlapca, ki je v vojni, dva dečka, stara po deset let, da bosta odnesla na voz, ako imajo kaj za v mlin.

Bila je velika vreča, polna koruze.

"Gospodar mi je odšel, jaz ga, kakor sem, ne smem dvigati, vidva pa ne moreta," je odmahovala gospodinja obenem obupano in jezno.

Eden od otrok pravi nato, da sta že na več krajih znesla tovor; samo naj jima gospodinja pomore, da pririneti vrečo do praga. Nato pa se primeta oba za hočice, stisneta drug drugega, kolikor le moreta, počepneta, gospodinja jima prežvali pškonci stojajo vrečo na mišice in revčka gresta. Mišice jima trepečejo, zobe sta stisnili, a drug drugega ne spusti iz oči, opominjajoč se s pogledom, da roka nikakor ne sme popustiti. In ko sta prevrnili vrečo na voz, ne moreta iztegniti prstov in razkleniti rok. Sklepi so se sprijeli kakor klešče, mišice so jima zaspale, ščemi in boli.

Uboga otročiča. Tudi onadva sta v vojni službi.

(Izidora Sekulič.)

IZ PRIMORJA

—Kanal. — Pri železniškem predoru pri Kanalu je povozil motorni vlak 58-letnega Mohorja Blažiča.

—Trst. Odkar je nastopila vsled evropskega konflikta podražitev živil, se oblasti vztrajno bore proti povišanju cen, ki so normirane. Vsled prekršitev se stalno več število trgovcev, ki so zaradi tega opominjani ali kaznovani z zaprtjem trgovin. Doslej je bilo kaznovanih že več desetih trgovcev.

—Milje pri Trstu. Karabine-riji so prišli več tihotapev kave in sladkorja, ravno ko so prenašali blago iz barke.

—Kanal. Tovarna cementa v Saloni pri Anhovem zaposluje sedaj 950 delavcev.

—Gorica. V mesecu aprilu je bilo prijavljenih 163 ovadb zaradi raznih prestopkov proti cestnemu redu, javni varnosti, avtomobilskim in kolesarskim predpisom.

—Trst. Čevljar Alojz Žerjal, ki je umiril mladenko Rozo Godničev, je bil obsojen na 21 let in 6 mesecev zapora.

—Trst. Pred sodiščem sta bila obsojena Stanko Bergoč in Franc Šebec iz Klenika, vsak na 3 leta zapora in 5000 lir denarne kazni, ker sta vtihotapila enega konja.

—Sv. Lucija. Za binkoštno praznike je utonil v novem svetolucijskem jezeru trgovec Ivan Melinec iz Tolmina, star 32 let, po rodu iz Dol pri Tolminu. Ko se je vozil iz Sv. Lucije proti Tolminu, je po nesreči zavozil s ceste in padel v vodo. Njegovo truplo so našli naslednjega dne.

—Temnica. Deželni inspektorat za poljedelstvo je odredil v naši občini več poiskusnih polj, kjer bodo preiskovali, kake uspehe daje na kraškem terenu žito in krma. Oblasti si prizadevajo, da bi kmetje sejali pšenico "Montana", ki daje največji pridelek, čeprav kmetovalci neradi sejejo žito.

MALI OGLASI

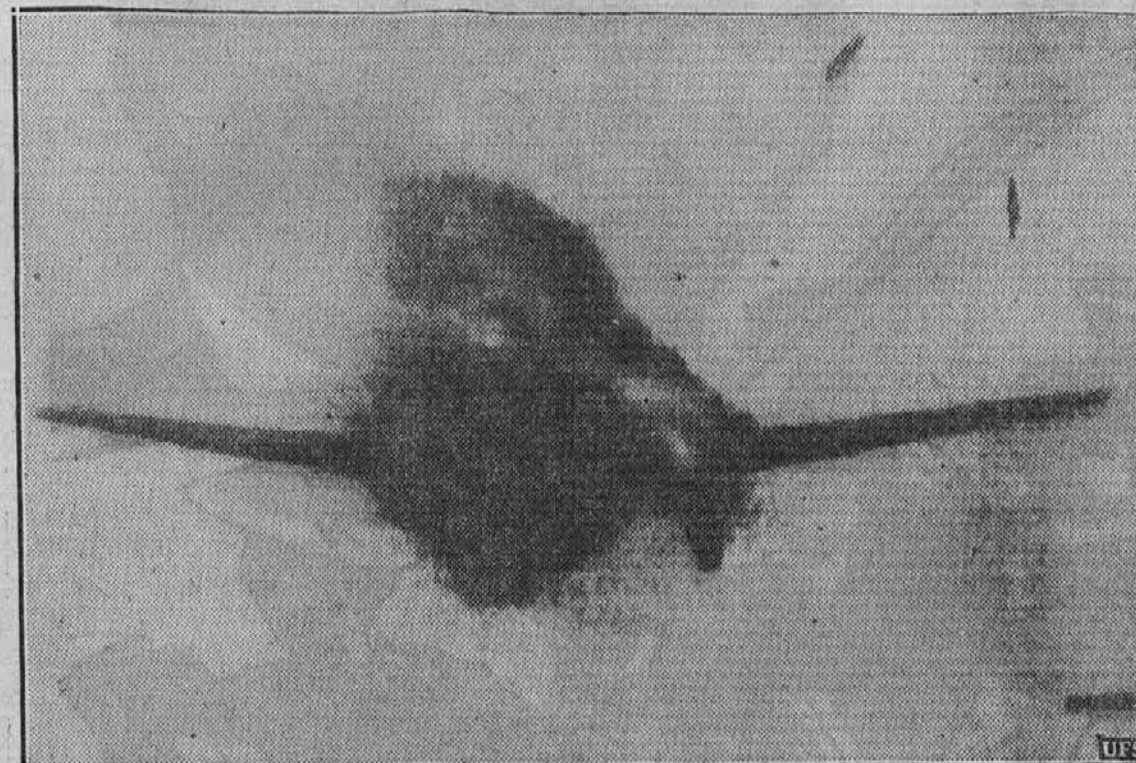
Prijatel's Pharmacy
SLOVENSKA LEKARNA
Vogal St. Clair Ave. in E. 68th
ENdicott 9571
Pripeljemo na dom.

ROGEL DRY CLEANING

6526 ST. CLAIR AVE.
Se priporočam, da daste vašo obleko čistiti in jo dobite nazaj kot novo.

Dorothy Stevens iz Bostona je bila ena izmed potnic na ameriškem potniškem parniku President Roosevelt, kateri je pripeljal 723 ameriških državljanov iz Anglije. Potniki so bili vedno pripravljene z rešilnimi pasovi kakor vidimo na sliki, posebno še potem, ko so Nemci sporočili, da se pripravljajo napad na to ladjo, ki pa je končno srečno prevozila Atlantik.

Nemško vojaško letalo, katerega je zadela krogla angleške protiletalske baterije. Krogla je dobro pogodila svoj cilj in posadka takega letala je izgubljena z letalom vred. Letalo je Heinkel izdelka in je bilo na poletu preko Anglije, ko ga je zadela krogla angleškega topništva.

HELENA HALUSCHKA:

Sin dveh očetov

Nihče ga ni vprašal, zakaj ga tako dolgo ni bilo. Gospodična Werther ga je sprejela s svojim sončnim nasmehom kakor vedno, le njene oči so zle resno. Ni se jim izogibal, čeprav so videli več, kakor pa je na sebi opazil sam.

Wilde je našel pri Wertherju majhno družbo, ki se je shajala vsak četrtek na glasbene večere. To so bili preprosti, tihi ljudje, ki se jim je poznala revščina in življenjski boj, ki so pa prenašali svojo usodo s smehljajočim se junaštvom ter se iz vsakdanjosti, bede in zmede na vsem svetu zatekali k večnim vrednotam duševnega življenja in umetnosti. Ob teh ljudeh se je čutil Volbenk zelo majhnega. Med njimi je bil sedemdesetleten profesor, ki je preživljal družine svojih treh brezposelnih sinov; potem nekaj starih plemkinj, ki so imele nekoč gradove, kočije in svoje love in si zdaj služile kruh s službami. Neka vdova po častniku je šolala svojega sina s tem, da je podnevi pomagala v javni kuhinji, trikrat na teden pa služila kot nočna strežnica v bolnici, kar je pa ni oviralo, da ne bi vsak četrtek prihajala k Wertherjevima. Potem je bilo tam še nekaj znancev, n. pr. star slikar, in ljudje, ki jih je bilo življenje zelo trdo zgrabilo, a nikakor ne strlo, junaki v uboštvo, bogati berači, ki so še vedno znali po kraljevsko deliti. Časa čaja in prepečenec je bilo vse, kar je mogel dati Werther, toda zraven je nudil vse vrednote nedosegljive stare kulture.

Volbenku, ki je prihajal iz svojevrstnega sveta zabav, kjer je naletel na bolne ljudi iz te dobe preloma, so se zdeli ti ljudje, kakor da so iz nekega drugega stoletja. Prisrčni in trpk, zgovorni in zapeti, odločni in krotki obenem in povrh še rahlo posmehljivi — južno nemštvo, je rekel stari Werther, zmes svoje vrste. Volbenk jih je poslušal, se sam ogrel ob njihovi srčni vedrosti in vse mu je bilo tako všeč, da se je vedno zadnji poslovil.

In nekoč je prišel domov še pred polnočjo, kar se že mesece ni zgodilo. Stara Fani je bila tega tako vesela, da je začela tarnati in mu razkrivati svoje bolno srce že kar na stopnicah. Na ves glas mu je očitala njegovo življenje in njegovo "znanje." Čutila je osebno odgovornost pred Bogom in pred pokojnim gospodom, ki bi se v grobu obrnil, če bi vedel, kako živi njegov sin. Sama sebi se je zdela na tem neumnem svetu kakor zgubljen pes na semnju. Odkar se je razbila družina, ni vedela, kam bi s svojo nakopičeno zalogo zvestobe in vdanoosti. Njeno edino veselje je bilo še, da je večino svojega zaslužka devala na stran za dostojen pogreb.

Po tej pridigi je Volbenk zbežal v svojo sobo in si zamašil ušesa. Naslednji dan je poiskal Rudheima. Počakal ga je pred tehniko. Rudheim je bil videti slab in bil je malobeseden. S težavo je Volbenk zvedel, kaj ga je trlo. Oče je imel delo le, če je ravno nanesla prilika, mati je hodila po postrežbah, on sam je pomagal dijakom pri učenju in bil še za nočnega čuvaja v neki tovarni. Spal ni nikoli več ko tri do štiri ure na dan in bil zdaj, čeprav je še tako stiskal zobe, le še živa obtožba življenja. Neprestano je hrepenel po spanju in to ga je mučilo huje kakor

stradanje.

"O, da bi mogel spati, spati!" Zavidal je mrtve za njihovo spanje.

Volbenk je preudarjal. Z denarjem, ki ga razmeče za veseljačenje, vino in tobak, bi mogel temu ubogemu človeku odkupiti dve noči v tednu. A kako naj to Rudheimu ponudi, saj je ta denarno pomoč zmeraj osorno zavračal.

"Nič ti ne maram biti dolžan," je vedno pravil, "mojega prijateljstva si ne kupuj, da ti bom mogel kdaj tudi jaz kaj podariti."

Tako mimogrede je vprašal Volbenk po tovarni in ravnateljevem imenu. Se tisto popoldne je poiskal ravnatelja ter po dolgem pričkanju in razkladanju, zakaj in čemu dosegel, da je bil Rudheim pri isti plači dve noči v tednu prost. Denar za namestnika je založil Volbenk za dva meseca vnaprej. Ravnatelj pa naj gleda, da si izmisli vzroke za tako ravnanje.

Rudheim je moral pač še včasih podvomiti nad nepričakovanim ravnateljevim velikodušjem, a rad se je živil v novi red in postal spet dobre volje. In če je ob nedeljah za uro utegnil, se je rad pridružil Volbenku na izletih. Ivona si je znala Rudheima v hipu osvojiti.

Iz Londona poročajo, da so Nemci zajeli svetovno znanega angleškega humorista, P. G. Wodehouse, ko se je nahajal v obmorskem mestu La Touquet. Wodehouse je baje rekel, da mu bo to še dobro služilo in dalo virov pri pisavi nove knjige.

ti in je tiste kratke sprehode v Prater imela za senzacijo, prav tako obiske muzejev ter skromnih predmetnih gostiln, kjer so si naročili le skodelico kave in se zaradi Rudheima omejevali tudi v vsem drugem. Bili so lepi dnevi prijateljstva v treh.

Toda čas tudi njim ni popolnoma prizanesel. Beda je rasla, revščina se širila ko oljnat maroga, polom je postajal kar nalezljiv. Države so pokale v vseh sklepih, stebri družbe, v svojih temeljih omajani, so se hoteli porušiti in pokopati pod razvalinami ves sodobni rod. Bogatine je prevzel brezglavi strah in samo eno jim je šlo po glavi: kako naj rešijo svoje zlato, da se jim niti zrnice ne srečne kovine ne zgubi, in medtem ko so se tisoči slednji dan zvijali v stradežu, boleznih in mrazu, so redki poedinci gazili v zlato.

Svet je zastripilo nezaupanje in pohlep, ljudje so zdvajali, a v srcih in na zunaj so bili pripravljeni za zadnji boj.

Rudheim je verjel, da bo zmagal boljši del človeštva, Ivona pa je dvomila. Zanj se je na odru svetovnega dogajanja ponavljala vedno ista igra, igra lutk oziroma burka, ki jo pripoveduje norec. Zalostna burka kajpak! Vedno znova je vstal kak človek, ki si je iztrgal srce iz prsi, da bi odrešil človeštvo; vedno znova je kdo žrtvoval zadnjo kapljo svoje krvi, svoj poslednji dih, da bi pokazal pot kvišku. Tega so njegovi "bratje" kmalu ubili, ker ni pustil v miru njihovih navad, potem so ga začeli nekateri posnemati in nadaljevati njegovo delo, dokler se končno niso mogli popolnoma nemoteno pridružiti kar vsi — potem pa se je začel prastari, večni boj od kraja. Nekdanji zaslužnjenci so zdaj sami teptali slabotne; ljudje, ki so bili nekdanj sami brez vsega, si niso mogli dovolj nagrabiti, nekdanji kaznjenci so zastavljali drugim pot navzgor. Najlepše ideje, najbolj svobodoljubni viharji so se sprevrgli v takšen ali drugačen izem, ki je dobro mastil svoje borce in izžemal privržence.

Vedno ista igra, pa bodi te ali one barve!

"Zato," je menila Ivona, "je odrešenje človeštva utopija. Odrešiti se more le poedinec iz lastne moči in lastne volje. Midva hočeva skoz življenje po svetli, lahki in sproščeni poti — pojdite z nama tudi vi," se je obrnila k Rudheimu. Ta pa je odkimal:

"Midva z Volbenkom sva izmed tistih, ki si trgajo za druge srce iz prsi in vedno znova upajo, verujejo in so vedno znova prevarani." Prijatelja

sta molčala. Vsak je iskal svoj pot, eden z močjo obupa, drugi z dvomi.

Ako sta se prijatelja le preveč zapletla v modrovanja, je segla Ivona Volbenku pod roko in smehljaje se dejala:

"Nehajta že, tudi jaz sem še na svetu in svet je tako lep." Potem se ji je zasmeljal tudi Volbenk in Ivona se mu je zdela lepa.

Nekega dne, ko sta sedela sama v majhni kavarni v Prateru in ni bilo nobenega drugega gosta, se mu je plaho naslonila z obrazom na roko. Zunaj je legal na zemljo nežen jesenski mrak kakor blede zlato in se prečudno mehko ovijal okoli starih, prezebajočih dreves.

"Ali me ljubiš?" je vprašala brez uvoda in otroško kakor preprosto dekle.

"To si mi najstrožje prepovedala," je odvrnil pol resno pol zasmehljivo.

"Kako pridno si poslušal." "Tako se mi mnogo bolje godi."

Začuden je opazil, kako ji je na usta bolestno legla tenka, žalostna guba, ki jo je bil videl tudi pri svoji materi. Njena lahka dlan mu je počasi spolzela čez lice, kakor bi skušala otipati njegov pravi obraz. Rahlo je vzdihnila.

"Ali me ljubiš ti?" je vprašal on.

Lahno so ji podrhteli prsti na njegovih sencih. Potem se je vzpela v vsem svojem ponosu:

"Ne, dečko moj, samo všeč si mi."

"In vendar te premagam," se je zasmeljal Volbenk. "Nekoč te prisilim, da boš priznala svoj poraz."

"Ne, nikdar se ne bom vdala." "V svojo žensko usodo?"

Republikanski senator in možni predsedniški kandidat, Arthur H. Vandenburg, ki je bil svoj čas proti pomoci zavezniškom, je sedaj nastopil in zagovarja, da morajo Zed. države pomagati zavezniškom do zmage, češ, da bo to v našo lastno korist, če zmaga zavezniški.

"Ne, ne, ne," je cepetala z nog po tleh, a njene oči so prosile, naj neha! "Ne maram trpeti," je rekla. "Trpljenje naredi človeka grdega. Moja mati je za boleznijo, ki ji pravite ljubezen, umrla. Ni mogla preboleti nezvestobe mojega očeta, ki jo je sicer nosil na rokah. Nočem trpeti, kakor je trpela mati."

"In vendar te premagam," je zatrdjeval Volbenk in bil vesel, ker se je umikal njegovemu pogledu.

Teta Ivana je povabila Volbenka, naj bi preživel to poletje spet v švici. Volbenk je menil, da mora zaradi Ivone odkloniti. Čemu bi tudi spet oživljal, kar je umrlo? Leta so prerasla njegove spomine in luč, ki jo je bil nosil v duši, je ugasnila. Sprva je bolelo, domotožje ga je mučilo, potem pa je v igri, sportu in pridnem učenju na vse to pozabil. In pridružil se je še skrb. Doma je šlo slabo. Tudi doktor Wilde je občutil splošno stisko, denarja je bilo manj, mati je

tudi morala prodati nekaj svojih dragocenosti. Razmere so terjale, da omeji izdatke tudi Volbenk. Ivono, ki ni mogla živeti brez godbe in plesa, je zelo presenetilo, ko ji je Volbenk povedal, da je zanj konec ponočevanja. Zakaj Rudheima je kljub temu hotel še naprej podpirati.

Ivona je v svojem lahkoživem samoljubju odgovarjala na težka vprašanja kaj preprosto: Naj plešem ali ne, zato se mojemu bližnjemu ne bo godilo za las bolje — torej plešem. Če žrtvujem svojo lepoto, ne bom vzravnala s tem nobenega grbavca, torej si obvarujem svojo lepoto kljub boleznih in bedi.

Uredila si je lepo stanovanje,

kjer se je zdaj, ko je manj odhajala zdoma, večkrat shajala majhna družba. Gostje so se nalezili pri Ivoni njene veselosti in živahnosti in tako užili pri njej dosti smeha, plesa in petja. A Volbenka je to početje utrjavalo. Zanj je pomenjala beseda ženska še vedno sladko zavetje v lahki, blaženi vzvišenosti.

Nekega dne ni mogel počakati, da bi se družba razšla. Neopažen se je izmuznil iz hiše in se globoko oddahnil, ko so se zaprla za njim vrata. Zunaj je bilo vlažno in megleno, mokra cesta se je lesketala v luči svetilk, neprijetna, mrazeča noč se je vlačila po pustih ulicah in Volbenka je zazebló v dno duše.

Občutek take osamelosti ga je prešinjal samo še takrat, ko je bil pod mostom čakal dneva. Privihal si je ovrtnik in pospešil korake. Tedaj so molk temne

ulice, pretrgali divji glasovi jazza. Neka vrata so se odprla in na ulični tlak je brizgnil oster snop luči ter za sekundo osvetlil klop na ozki tratič kraj ceste. Tam je sedela samotna ženska.

Po čakajočem vedenju je Volbenk mislil, da je ena izmed tistih nesrečnic, ki hodijo na lov. A ko se je približal, je po okusni preprostosti spoznal, da je dostojna gospa. In čeprav si je želela zakrivala obraz, je spoznal po zastajanju svojega srca, da je to — mati.

"Mati!" Tudi ona ga je spoznala, še preden jo je bil on opazil.

Ni odgovorila, temveč skrila je svoj obraz v njegovih dlaneh.

"Kaj delaš tu, mati?"

"Čakam." Solze so ji tekale po licih; trepetala je od mraza in boli.

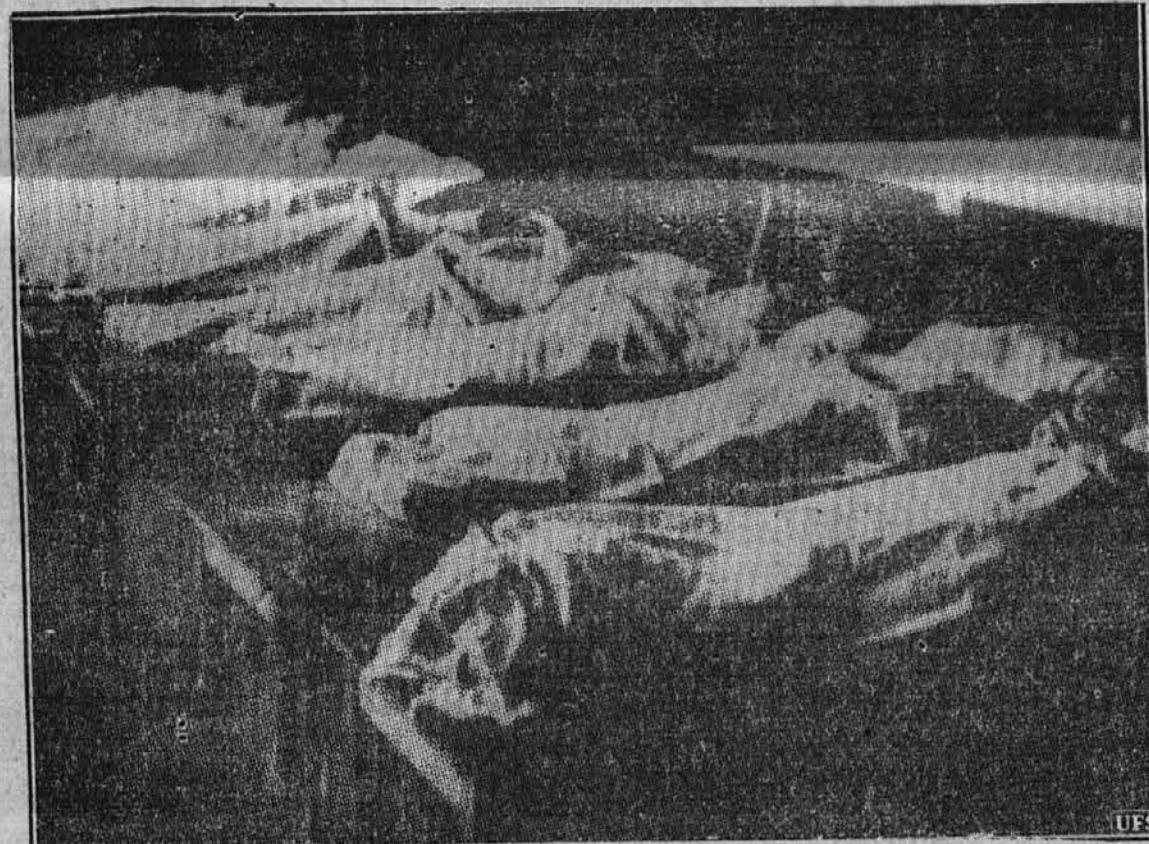
(Dalje prihodnjič)

H RANILNE VLOGE

TEKOČE OBRESTI PO 3%

ST. CLAIR SAVINGS & LOAN CO.
6235 ST. CLAIR AVENUE

Nacijske bombe, ki so bile vržene na Pariz, so zahtevale veliko smrtnih žrtev. Parizani imajo dovolj dela, da pobirajo ranjence in mrtvece v prizadetih delih mesta. Poroča se, da je bilo ubitih nad 50 otrok. Na sliki vidimo trupla nekaterih teh mladih žrtev v zasili mrtvašnici. Slika je poslana iz Pariza.

Previdni in gospodarski
ljudje

vedno najprej pogledajo

OGLASE

Ameriški Domovini

in potem gredo kupovat k trgovcu, ki v tem listu oglašuje.

Trgovci, zavedajte se nakupovalne moči slovenskega naroda in oglašujte svoje blago

AMERIŠKI DOMOVINI

Izplačalo se vam bo!